

Arbetsbladet.

[Kultur](#)

Läs hemliga sexförfattarens novell här!

6 september 2024 18:00

Vi har fått möjlighet att publicera första delen i en följetong av Gästrikland hetaste hemliga författare. Läs den här!

Här på Vevlingestrands camping utanför Bollnäs utspelar sig novellen... Arkivbild. Bild: Denise Lindberg

Hanni svängde upp utanför i husbilen precis samtidigt som jag drog upp blixtlåset i min väska. När jag hade kommit ut ur huset och öppnat dörren på passagerarsidan log hon brett mot mig och sa:

”Visst är den fin? Jag fick låna den av en kompis kompis ... styvpappa, tror jag att det var.”

Jag visste inte särskilt mycket om husbilar, eller om bilar överhuvudtaget, men den var fin, större än vad jag hade trott, med ett litet kök, ett bord och sängar. Jag slängde in väskan på golvet innan jag satte mig bredvid Hanni, som redan hade börjat trumma otåligt med fingrarna på ratten. När jag hade satt fast säkerhetsbältet vände hon sig mot mig och sa:

”Kajsa och Hanni på nya äventyr. Mot Vevlingestrand!” Hon väntade inte på svar innan hon svängde ut från min uppfart.

När hon log mot mig kände jag mig som den enda människan i hela världen.

Hanni och jag hade lärt känna varandra när vi började i samma klass på universitetet för fem år sedan. Vi skulle båda bli litteraturvetare, och eftersom vi två var de enda öppett lesbiska tjejerna i klassen verkade det som om alla förväntade sig att vi skulle bli antingen kompisar eller ihop. Vi blev kompisar. Om jag skulle vara helt ärlig så hade jag hoppats på det andra alternativet. Det var inte så konstigt. Det var något med Hanni som gjorde att allas blickar drogs till henne. Hon var ganska liten, faktiskt nästan en decimeter kortare än jag, men hennes närvaro var desto större. Hon hade kortklippt blondt hår och glittrande blå ögon, och när hon log mot mig kände jag mig som den enda människan i hela världen. Det sprakade om henne, som om hon stod i kontakt med någon hemlig och outtömlig energikälla. Hanni klättrade i berg, tog dykcertifikat, åkte off-pist, vandrade i fjällen. Hennes kropp bestod av seniga, starka muskler, ständigt i rörelse. Jag hade aldrig förstått hur hon kunde sitta stilla tillräckligt länge för att hinna läsa en bok, men på något sätt lyckades hon med det också. Hennes pigga röst och intelligenta frågor hade utmanat varenda föreläsare under vår studietid.

Hade jag ibland fantiserat om hur det skulle vara att känna hennes händer på min kropp? Hade jag någon gång undrat om hon ägnade sig åt sex med samma intensitet som hon tog sig an allt annat i livet? Ja, det kunde det väl hända att jag hade. Men Hanni led ingen brist på uppmärksamhet från kvinnor, och vid det här laget visste jag mycket väl vilken typ hon föredrog. Slående vackra, och lika äventyrliga som hon själv. Raka motsatsen till mig, med andra ord. I stunder av högt självförtroende tyckte jag väl att jag såg helt okej ut, kurvig med bruna ögon och långt kastanjebrunt hår. Men slående vacker skulle ingen få för sig att kalla mig. Och jag var definitivt inte äventyrlig av mig, tvärtom. I hela mitt liv hade jag varit tillbakadragen, försiktig, till och med lite blyg. Så nu var det som det var. Vi var goda vänner, trots våra olikheter, och det var också bra. Nu skulle vi åka på husbilssemester tillsammans, bo på Vevlingestrands camping utanför Bollnäs, och hälsa på ett par gamla universitetskompisar som flyttat dit efter examen.

Hanni manövrerade med säker hand husbilen genom de smala gatorna i villaområdet där jag bodde. Det var bara juni, men en värmebölja hade svept över landet, och det var tjugofem grader varmt. Hon var klädd i ett linne och avklippta jeans, och solen fick de mjuka blonda fjunen på hennes brunbrända armar och ben att glänsa gyllene. Hennes hår var redan blekt nästan vitt, och hon hade fullt av fräcknar i ansiktet. Vi kom ut på motorvägen, och hon ökade hastigheten och visslade med i låten som spelades på radion. Jag betraktade henne en stund innan jag sa:

”Du ser rätt nöjd ut för att precis ha gjort slut med din tjej. Vad hände med dig och Gabrielle egentligen?”

Hon log och ryckte på axlarna innan hon svarade:

”Vi ville lite olika saker. Hon ville ligga med någon annan än mig, till exempel.”

Jag kunde inte för mitt liv förstå hur någon som hade privilegiet att få dela Hannis säng skulle kunna frestas av andra. Men det sa jag förstås inte, utan svarade istället:

”Åh nej, vad tråkigt.”

Hanni bara skrattade.

”Äsch, det gör inget. Det hade inte funkade ändå. Av olika anledningar.”

Hon sa inget mer, utan kastade bara en snabb blick på mig innan hon koncentrerade sig på vägen igen.

Det var inte mycket trafik, och efter bara tre timmar nosade sig husbilen fram mellan hagar och ängar, innan vi anlände till Vevlingestrands camping. Så här i början av säsongen fanns det gott om plats, och den vänliga kvinnan i receptionen sa: ”Ni får platsen längst ut i er rad, så har ni lite lugn och ro.”

Hanni tog nycklarna till servicehuset och svarade:

”Det låter fantastiskt. Eller hur, Kajsa?”

Jag rodnade lite när jag insåg att kvinnan trodde att vi var ett par, och att Hanni inte gjorde något för att rätta till missförståndet.

Hanni parkerade skickligt husbilen i vår ruta. Bortanför campingen bredde sjön Varpen ut sig, blå och glittrande. Gräsmattan vid husbilsplatserna såg ut som smaragdgrön sammet, och Hanni gjorde en spontan hjulning över den när hon hade klivit ur förarsätet.

När vi hade ställt husbilen i ordning, satt upp markisen och kopplat in elen var vi varma och andfådda. Hannis gråa linne var mörkt av svett. Hon torkade sig i pannan och sa:

”Nej, nu måste vi bada.”

Jag tittade bestämt bort, och när jag själv hade bytt om och vände mig om igen hade hon en sport-bh på sig.

Hon försvann in i husbilen, och jag såg att hon drog sitt linne över huvudet redan innan hon kommit innanför dörren. Jag följde efter, lite tveksamt. Visserligen hade vi bytt om tillsammans förut, men jag visste inte riktigt hur jag skulle göra, nu när vi skulle dela ett

så litet utrymme. Ville Hanni byta om ensam? Jag hann knappt tänka tanken till slut innan hon ropade:

”Kajsa! Kommer du och byter om, eller? Jag får värmeslag!”

Hon stod i bara badshorts när jag kom in, och jag försökte att inte låta blicken fastna vid hennes bröst. De var små, och såg ut som om de skulle få plats alldeles perfekt i min hand. Jag tittade bestämt bort, och när jag själv hade bytt om och vände mig om igen hade hon en sport-bh på sig.

Hon drog irriterat i ena axelbandet och sa:

”Badkläder är ett satans påfund. I natt ska vi näcka!”

Innan jag hann svara var hon ute ur husbilen igen, och jag följde efter de femtio metrarna eller så ner till stranden. Hon tvekade inte en sekund, utan slängde ifrån sig sin handduk i sanden, sprang ut på bryggan och hoppade i med ett plask. Jag klev i från strandkanten och simmade ut till henne. Vattnet var svalt och sidenmjukt mot huden. Hanni hade rätt, det skulle vara skönt att bada naken. Jag vände mig på rygg och tittade upp i den molnfria himlen.

Plötsligt hörde jag hennes röst, alldeles nära mitt öra:

”Du ser ut som en vattennymf.”

Jag vände på mig igen och tog några simtag närmare land innan jag svarade:

”Är det en komplimang? Hur ser vattennymfer ut, egentligen?”

”Som du.”

Hon crawlade snabbt in mot stranden och skakade vattnet ur sitt korta hår när hon klev upp. Hon väntade tills jag hade kommit i kapp innan vi gick tillbaka mot husbilen.

”Jag håller på att svälta ihjäl”, sa hon. ”Vi gör middag nu, va?”

När vi hade ätit blev vi sittandes i våra campingstolar utanför husbilen. Kvällen var ljus och varm, och ingen av oss hade lust att gå in i den kvava husbilen, trots att det började bli sent. Jag hade bakat brownies och tagit med, och nu låg den allra sista biten kvar på fatet mellan oss. Hanni tittade på den och sedan upp på mig.

Jag frågade:

”Vill du dela på den?”

Hennes pupiller var förstorade i kvällsljuset. Hon log och svarade:

”Jag har en bättre idé. Vad sägs om en liten tävling?”

Jag suckade.

”Jag orkar inte springa eller klättra eller hoppa höjdhopp, om det är något sådant du har tänkt dig.”

Hon skrattade.

”Inte alls.” Hon gjorde en paus, och jag kunde se att hon tvekade lite innan hon fortsatte: ”Vi berättar varsitt minne från en campingsemester. Ett hett minne. Den som berättar det sexigaste minnet får sista biten.”

Jag blev så förvånad att det tog ett par sekunder innan jag svarade:

”Är du så svältfödd efter Gabrielle?”

Hon skrattade, lutade sig fram och sa:

”Nej då, jag får vad jag behöver. Men du bakar goda brownies och jag vill vara helt säker på att vinna. Om du inte är för feg, vill säga?”

Något i hennes retsamma ton fick mig att reagera. Jag lutade mig också fram, mötte hennes blick och svarade:

”Det är jag definitivt inte. Jag tycker bara synd om dig som inte kommer att få någon mer brownie. Det var din idé, så du får börja.”

Hon betraktade mig i ett par sekunder till, innan hon lutade sig tillbaka och började berätta.

FAKTA

Del ett av tre

Detta är ”Den sista biten brownie”, del ett i den erotiska följetongen ”En campingsemester att minnas”.

Del två och tre hittar du i BlancheStories app och på [Blanchestories.com](https://www.blanchestories.com)

©BLANCHEstories Utgiven av BLANCHE Media AB 2022